

Дивлячись та порівнюючи першу та другу форми слів, можна побачити, що перша буква початкової форми у формі "ийї х" замінюється префіксами: *пей*, *ш*, *пей*, *пей*, *ш*. При цьому корені слів залишаються незмінними. То ж то ж, у другій формі до слів дописується закінчення "у".

Накреслимо таблицю відповідності префіксів, щоб легше розібратися:

Префікси	Переклада
<i>пей</i>	дерево, шкура, хмиз, танок
<i>ш</i>	живіт, ступня, нога
<i>пей</i>	крапця, шотика, бруд
<i>пей</i>	трава, гора, ших, бавовна
<i>ш</i>	коліно, билиця, око

Префікси "ш" та "ш" в перекладах підставляються до слів, які пов'язані з частинами тіла людини. Також префікс "ш" використовуємо тоді, коли кажемо про маленькі частини тіла, наприклад: ніс, вуха, пальці і т.д. На мою думку, префікс "ш" використовується, коли мова йде про узагальнені частини тіла, наприклад: шкура, рука (якщо шкура, то все буде префікс "ш"), шина і т.д.

Префікс "пей" використовується до предметів (неживі істоти). Префікс "пей" використовуємо, до чого, що може відбуватися у місі, або на вулиці, а "пей" - коли йдеться про живу природу, або те, що зроблене з живої природи: ших - шкура, бавовна - вівця і т.д.

Завдання 1. Отже, вписуємо в порожні клітинки слова:

- 1) *пейшалау* - може рости на вулиці
- 2) *шліу* - маленькі частини тіла
- 3) *рекасі*
- 4) *пейшусу* - жива природа
- 5) *пейшелу* - нежива істота
- 6) *пейшаліу* - пов'язано з місом
- 7) *пейшлзу* - знаходиться в живій природі
- 8) *пейш пейшіу* - жива природа
- 9) *шшалау* - узагальнені частини тіла
- 10) *пейшусу* - зроблене з живої природи
- 11) *шшалау* - маленькі частини тіла
- 12) *пейшалау* - нежива природа